

ш Мат. 17; 9.

з Мат. 17; 14.
Марк. 9; 14,
47.

и Мат. 17; 22.

ь Марк. 9; 52.
Гл. 2; 50.
48; 54.

ъ Мат. 18; 1.
Марк. 9; 54.

ю Мат. 10; 40.
48; 5. Мар.
9; 57. Иоан.
12; 44. 45;
20.

я Мат. 25. 11,
42.

намѣри ся Иисусъ самичькъ. И шѣмъ мѣлкъхъ, и никому не казахъ въ онѣзи дни нищо отъ това що видѣхъ. А ъна другий-тъ 57 день, когато слѣзохъ отъ горѣ-тѣ, срѣщяхъ го народъ много. И ето, человекъ нѣкой 58 отъ народа изыка и казуваше: Учителю, молю ти ся, погледни на сына ми, защото ми е единороденъ. И ето духъ го прѣхва- 59 ща и отъ веднѣжь пищи, и кѣса го така що той ся запѣня, и като го смеже, едвамъ ся отмахнува отъ него. И молихъ ся на 40 твои-тѣ ученицы да го испѣдятъ, и не могахъ. А Иисусъ отговори и рече: О роде 41 невѣрный и развращенный, до кога ще бѣдѣ съ васъ, и ще вы тѣрпѣхъ? Доведи ми сына си тука. И той още като идяше, трѣ- 42 шнѣхъ го бѣсѣ-тѣ, и го покѣса. А Иисусъ запрѣти духу нечистому, и исцѣли момче-то, и даде го на бащѣ му. И уди- 45 вявахъ ся вси чы на величїе-то Божїе. И когато ся вси чы чудяхъ на всичко това що правяше Иисусъ, той рече на ученицы-тѣ си: ^вВложѣте вы въ уши-тѣ си тѣзи сло- 44 веса; защото Сынъ человѣческый ще бѣде прѣдѣденъ въ человѣческы рѣцѣ. Но ^гтѣ 43 не разумѣвахъ тѣзи рѣчѣ, и покрыта бѣ отъ тѣхъ, за да ѣхъ не разберѣтъ; и бояхъ ся да го попытатъ за тѣзи рѣчѣ. И ^двлѣзе въ 46 тѣхъ помыслъ такъвъ: Кой ли отъ тѣхъ ще да е по голѣмъ. А Иисусъ като видѣ по- 47 мыслъ-тѣ на сѣрдце-то имъ, зѣ *едно* дѣте, и постави го при себе си; И рече имъ: 48 ^юКойто приеме това дѣте въ мое-то име, мене приима; и който приеме мене, приима того който мя е проводилъ; ^язащото който е най малкъ между вси чы вы, той ще е голѣмъ.